

K. M. Klausen: Saa bliver jeg, naar den ærede Formand saa indstændig fra-raader mig at fremdrage dette, nødt til at lade det ligge.

Naar vi, som sagt, virkelig skulde lovgive paa dette Omraade, forekommer det mig, at saa skulde det have været en virkelig Lov, og ikke noget saadant Lapperi som dette her. Det gaar med denne Lov, som med Skoleloven forieden, det var ogsaa kun noget Lapperi, der der kom fra Ministerens Side. Naar han virkelig vil til at lovgive om det københavnske Kirkevæsen, skulde han ikke indskrænke sig til denne lille Bagatel, saa havde der været andre Spørgsmaal, som den højtærede Minister kunde have inddraget, f. Eks. om man ikke helt kunde have inddraget disse Præste-, Degne- og Klokkerpenge, derved havde den højtærede Minister gjort en overordentlig stor Tjeneste ikke alene over for de københavnske Borgere, som derved maaske kunde have faaet en Skattelettelse, men ogsaa samtlige københavnske Præster, Degne og Klokkere vilde have været den højtærede Minister meget taknemmelige derfor. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at selv om det maaske er meget indbringende at være Præst her i København — der er jo Præster her i København, som have en Indtægt af 10, 15—16—17,000 Kr. aarligt, og her er jo Klokkere, som ogsaa sidde i Embeder, der give deres Indehavere meget store Indtægter, mange Tusind Kroner i Indtægt —, saa er der paa den anden Side, synes jeg, noget vist ydmygende for dem ved at skulle tage deres Indtægter, saaledes som der her er Tale om. Det kan ikke være anderledes, end at det vækker meget Mishag omkring i Befolkningen, at den saaledes fire Gange om Aaret skal prelles for Præste-, Degne- og Klokkerpenge. Det er ikke med blide Følelser, at Folk se paa disse Skattebilletter, naar de komme ind ad Døren til dem. Man ved, at Kommuneskatten skal man betale, men denne Ekstraskattebillet for Præste-, Degne- og Klokkerpenge er noget i høj Grad ærgerligt og irriterende for mange Mennesker. Vi maa huske paa, at der er mange Folk i København, jeg kan sige de allerfleste, som ikke have anden Forbindelse med Kirken, med Præste, Degne og Klokkere, end at de betale disse Penge, som blive afkrævede dem hvert Kvartal, og naar de ikke have anden Forbindelse med Kirken, er der noget vist ærgerligt i fire Gange om Aaret at skulle afkræves disse Beløb, selv om de ikke ere ret store. Det maa, som sagt, være ret ydmygende

for de Mennesker, der skulle modtage deres Løn paa den Maade, og det vilde blive langt bedre for dem, om Lønnen kunde komme til dem paa en anden Maade.

Jeg synes derfor, at naar den højtærede Minister kommer med dette lille Lovforslag, er det kun det rene Lapperi. Saa burde han i Virkeligheden have udvidet dette Lovforslag saaledes, at det f. Eks. var gaaet ud paa fuldstændig at opheve disse Præste-, Degne- og Klokkerpenge. Det vilde have været i god Konsekvens med, hvad der er sket med Tjenden ude i Landet. Den højtærede Minister kunde f. Eks. have foreslaaet, at Præsterne vare blevne satte paa en vis, bestemt, fast Løn. Jeg tror, det vilde have været bedre at fiksere Præsterens Løn end her gennem et Lovforslag at fiksere Præste-, Degne- og Klokkerpengene. Hvis Ministeren havde gjort det, tror jeg, han vilde have indlagt sig stor Fortjeneste ikke blot af Københavns Borgere, men ogsaa af Præster, Degne og Klokkere, der nu ikke kunne andet end føle sig ilde berørte ved den Maade, hvorpaa de skulle modtage deres ellers vel fortjente Løn.

Jeg kan ligesom det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ogsaa tilraade samtlige københavnske Rigsdagsmænd at se bort fra alt, hvad der hedder Partifarve i denne Sag, saaledes at det, om vi ere Højre, Venstre eller Socialdemokrater, ikke maa skille os i denne Sag. Den vedrører det samlede Københavns Interesser, og vi have i denne Sag at varetage vore Vælgeres Interesser og se bort fra al Partifarve og Partistridighed. Jeg vil ligesom det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds opfordre det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) og særlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) til at tage sig af denne Sag. Jeg maa meget beklage, at ved tidligere Lejligheder have de ny Højremænd, hvortil der var knyttet saa store Forhaabninger, da de bleve valgte, svigtet deres Sag, f. Eks. da der var Tale om Kødkontrollen. Da hørte vi ikke et Ord fra disse ny Højremænds Side, skønt det dog drejede sig om store og vigtige Interesser for Københavns Borgere. De tav stille, de vare lige glade, som om dette ikke vedrørte København, de sagde ingen Ting. Men nu vil jeg haabe, at de ikke forsømme Lejligheden til at gøre godt igen, hvad de den Gang forbrød, saaledes at disse ny Højremænd, altsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og det ærede Medlem for